

BOSNA I HERCEGOVINA
REPUBLIKA SRPSKA
VRHOVNI SUD REPUBLIKE SRPSKE
Broj: 11 0 U 020054 17 Uvp
Banja Luka, 3.10.2019. godine

Vrhovni sud Republike Srpske, u vijeću sastavljenom od Edine Čupeljić kao predsjednika vijeća, te Smiljane Mrše i Merside Bjelobrk, kao članova vijeća, uz učešće zapisničara Mire Mačkić, u upravnom sporu po tužbi Z.P. iz K., koju zastupa punomoćnik Đ. Š., advokat iz B., (u daljem tekstu: tužiteljica), protiv akta broj ... od 22.9.2016. godine, tužene Vlade Republike Srpske, u predmetu stupanja u posjed eksproprisanih nekretnina, odlučujući o zahtjevu tužiteljice za vanredno preispitivanje rješenja Okružnog suda u Banjaluka broj 11 0 U 020054 17 U od 5.6.2017. godine, u sjednici vijeća održanoj dana 3.10.2019. godine, donio je

PRESUDU

Zahtjev se odbija.

Odbija se zahtjev tužiteljice za naknadu troškova spora.

Obrazloženje

Pobijanim rješenjem odbačena je kao neblagovremena tužba izjavljena protiv uvodno označenog akta tužene kojim se Republici Srpskoj, nakon konačnosti rješenja o potpunoj eksproprijaciji broj 21.20/473-6/16 od 24.6.2016. godine dozvoljava stupanje u posjed eksproprisanih nekretnina u svrhu eksploatacije uglja za potrebe EFT „R“ i T.S. поближе označenih u njegovom dispozitivu.

Odbacivanje tužbe kao neblagovremeno podnijete sud je obrazložio razlozima da je osporeni akt primio punomoćnik tužiteljice dana 19.10.2016. godine, a da je tužba podnijeta neposredno nižestepenom sudu dana 19.1.2017. godine, nakon proteka roka od 30 dana propisanog članom 15. stav 2. Zakona o upravnim sporovima („Službeni glasnik RS“ broj 109/05 i 63/11-u daljem tekstu: ZUS).

Blagovremenim zahtjevom za vanredno preispitivanje tog rješenja (u daljem tekstu: zahtjev), tužiteljica pobija njegovu zakonitost zbog povrede člana 18. stav 2. ZUS. Navodi da je pobijano rješenje primio njen punomoćnik dana 19.10.2016. godine ali ne u originalu zbog čega je dana 24.10.2016. godine podnijela zahtjev za dostavu originalnog rješenja, u svrhu pokretanja upravnog spora; da je dana 7.11.2016. godine obaviještena od strane Uprave... B. da taj organ nije u mogućnosti dostaviti originalni primjerak rješenja zbog čega je od tužene tražila dana 17.11.2016. godine dostavljanje rješenja u originalu koji je primila dana 20.12.2016. godine pa je tako u roku od 30 dana podnijela tužbu dana 18.1.2017. godine. Smatra da je pobijanim rješenjem onemogućena u podnošenju pravnog sredstva a što je krivično djelo propisano članom 177. Krivičnog zakona. Dodaje da ne može trpjeti štetne

posljedice neefikasnosti državnih organa zbog čega je učinjena povreda prava na djelotvoran pristup sudu koje je zaštićeno članom 6. stav 1. Evropske konvencije o ljudskim pravima i osnovnim slobodama i članom II/3 e) Ustava Bosne i Hercegovine. Predložila je da se zahtjev uvaži i pobijano rješenje ukine te predmet vrati na ponovni postupak i odlučivanje kao i da joj se naknade troškovi sastava zahtjev sa paušalom u iznosu od 750,00 KM.

U odgovoru na zahtjev Uprave kao obrađivač i predlagač osporenog rješenja u ime tužene, je ostala kod navoda datih u obrazloženju navedenog rješenja, te da je pobijano rješenje nižestepenog suda pravilno i donijeto u skladu sa zakonskim propisima.

Razmotrivši zahtjev, pobijano rješenje, odgovor na zahtjev, te ostale priloge u spisima predmeta, na osnovu odredbe člana 39. ZUS, ovaj sud je odlučio kao u izreci ove presude iz slijedećih razloga:

Prema odredbi stava 2. člana 15. ZUS, tužba se podnosi u roku od 30 dana od dana dostavljanja upravnog akta stranci koja podnosi tužbu.

Tužiteljica ne osporava da je dana 19.10.2016. godine putem punomoćnika primila osporeni akt i na taj način da je upoznata sa njegovim sadržajem. Ona nije bila spriječena da podnese tužbu u roku od 30 dana od dana prijema tog rješenja, kako je navedeno u pouci o pravnom sredstvu kao sastavnom dijelu tog rješenja i uz tužbu priloži osporeni akt. Bez obzira što je odredbom člana 18. stav 2. ZUS propisano da se uz tužbu dostavlja konačan upravni akt u originalu ili ovjerenom prepisu ili ovjerenoj foto-kopiji, tužiteljica je mogla da podnese tužbu i da u tužbi naznači da nije primila osporeni akt u originalu, odnosno u ovjerenom prepisu pa da će u narednom roku tražiti to rješenje. Ona nije postupila na taj način već je bez poziva suda da dostavi osporeni akt u originalu, ovjerenom prepisu ili ovjerenoj foto-kopiji propustila rok za podnošenje tužbe.

Na osnovu navedenog tužiteljica nije onemogućena u pravu na pristup sudu i na podnošenje pravnog lijeka kako ona to neosnovano navodi zbog čega se navodi zahtjeva ukazuju neosnovanim. Suprotno navedenom, pobijano rješenje je pravilno i zakonito jer je donijeto pravilnom primjenom odredbe člana 15. stav 2. ZUS.

Iz iznijetih razloga, po ocjeni ovog suda, u pobijanom rješenju nisu ostvareni razlozi predviđeni odredbom člana 35. stav 2. ZUS pa je na osnovu člana 40. stav 1. ZUS odlučeno kao u izreci ove presude.

Odluka iz stava 2. presude se zasniva na odredbi člana 49.a. stav 1. ZUS, s obzirom da je tužiteljica izgubila ovaj spor, zbog čega joj ne pripada pravo na naknadu troškova spora.

Zapisničar
Mira Mačkić

Predsjednik vijeća
Edina Čupeljić

Tačnost otpavka ovjerava
Rukovodilac sudske pisarnice
Amila Podrašćić